

det vil det gøre fra nu af, og indtil SF melder sig på banen og er med til at gå ind for bæredygtighed.

Må jeg ikke minde hr. Jørn Jespersen om, at hvis man ellers vil prøve at læse lidt i, hvordan hele verden ser på, hvordan man skal miljøvurdere, hvordan man skal bæredygtighedsvurdere, så er det faktisk nøjagtig det samme, som vi foreslår.

Her står citeret fra OECD, fra Brundtlandrapporten, fra FN. Hvor vi end vender os, er det helt typisk de samme synspunkter, de har, og rent faktisk har jeg jo sagt en gang før: Vi har sådan set tilladt os at skrive af efter de tre internationale organisationer. Vi har simpelt hen skrevet det af, som de mener, der skal indgå i en bæredygtighedsvurdering.

Så får vi her en debat om, at vi er det eneste parti i verden. Ja! I så tilfælde har vi følgeskab af de tre internationale organisationer, som bærer hele bæredygtigheden igennem. Måske er det eneste sted, der er tilbage, den venstre side af det danske Folketing, der endnu sidder og taler om, at bæredygtighed kun har noget med miljø at gøre. Vi må ikke tale økonomi, vi må ikke tale socialt.

Jeg håber, at SF er på vej tilbage på banen, og jeg synes ikke, at man skal lade være med at være med til det her, bare fordi man er nervøs for, at regeringen ikke vil billige det.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Lad os nu prøve at starte konstruktivt og se, hvad vi er fælles om. Hele begrebet om bæredygtighed stammer fra processen op til Riotopt mødet i 1992. Det var et begreb, som især handlede om at forene behovet for udvikling i den fattige del af verden med at skabe et miljømæssigt råderum, som kunne sikre kommende generationer en mulighed for at leve med et rent miljø.

I den proces definerede man, at bæredygtighed bestod af tre elementer: At skabe udvikling og vækst i de fattige lande – ikke motorvejsforlig i de rige lande, det var ikke en del af Rioprocesen. At skabe social udvikling, så man sikrer alle mennesker mulighed for at få uddannelse, adgang til sundhedsydelser osv. Og endelig: En miljømæssigt bæredygtig udvikling, som sikrer, at vi har en natur at give videre til kommende generationer.

Så kommer Venstre og en række andre partier og siger: Nu skal vi ind og kigge meget på alle

vores miljøforslag, om det virkelig kan betale sig. Ikke om vores trafikforlig kan betale sig miljømæssigt. Ikke om vores landbrugspolitik er bæredygtig miljømæssigt; men om miljøforslagene skal afskaffes, fordi de er for dyre. Det er Venstres udgave af bæredygtighed.

Og det eneste forsvar, hr. Christian Schmidt har for det, er at sige: Vi har skrevet af efter alle mulige forskellige internationale organisationer.

Når man i folkeskolen ikke må skrive af, så er det, fordi der er en risiko for, at man ikke forstår det, man skriver. Det samme gælder Venstre. I skal lade være at skrive så meget af!

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det, der gør det her så svært, er jo, at det er et drilleforslag, hvor man bruger bæredygtighedsbegrebet mod miljøet og vil have alle miljøforslag underkastet bæredygtighed. Og så siger man rent retorisk fra Venstres side, da man bliver fundet ud af: Jamen vi er da indstillet på, at alle forslag skal bæredygtighedsvurderes.

Er Venstres skattestopforslag f.eks. blevet bæredygtighedsvurderet?

Vi har netop fået at vide, med hensyn til det arbejde, som mange partier har lavet i Folketinget for at sikre retfærdighed i beskattningen af kraftvarme, sikre udbygningen med kraftvarme, sikre den mest miljøvenlige energiform, sikre retfærdighed, alle de her begreber i landet, også over for de tyndtbefolkede områder, at dér sagde Venstre nej på grund af hensynet til et skattestop.

Jeg spørger bare hr. Hans Christian Schmidt, som er så optaget af bæredygtighedsvurdering: Hvor har Folketinget mulighed for at få en bæredygtighedsvurdering af Venstres skattestop, der nu blokerer ikke bare Venstre, men blokerer hele Folketinget fra at gennemføre en simpel retfærdighedshandling over for mennesker, der i øjeblikket går og betaler en høj varmeregning, og hvor man straffer et miljøvenligt opvarmningssystem? Hvor er bæredygtighedsvurderingen af Venstres politik på det her område?

Drejer det sig ikke om den simpleste partiegøisme for ikke at tage ansigt over for nogle journalister osv. og nogle tillidsmænd? Er det ikke det, det drejer sig om?

Kan hr. Hans Christian Schmidt forklare, hvor bæredygtigheden er henne, når det drejer sig om at afvise et forlig, som alle, der har sat sig ind i det her spørgsmål, er enige om, inklusive Venstres forhandler.